

ת"פ 62333/10/21 - מדינת ישראל נגד צבי גנדלמן

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 62333-10-21 מדינת ישראל נ' גנדלמן ואח'
תיק חיצוני: 474119/16

מספר בקשה: 25

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקשת מדינת ישראל
נגד המשיב צבי גנדלמן ע"י עו"ד עמית חדד ואח'
החלטה

בפני עתירת המדינה לעיון חוזר בהחלטה מיום 19/6/22.

ביום 19/6/22, במסגרת דיון בטענות הנאשם, והתייחסותו לכתב האישום, ובקשותיו השונות בעניין האמור בכתב האישום, נתן בית המשפט החלטה כדלקמן:

"המאשימה תגיש לבית המשפט בתוך 14 יום את כל המידע אשר שימש בסיס נורמטיבי להתקנת המצלמות בלשכת ראש העיר - הנאשם 1. המידע ילווה בנייר עמדה מצד המדינה, המגבה לשיטתה, את הבסיס הנורמטיבי להתקנת המצלמות. מובהר לעניין זה, כי "כל המידע", משמעו, כל היתר, הנחיה, הוראה, החלטה, לרבות טיוטות של חוות דעת, וכל הסדר נורמטיבי אחר, שמכוחו פעלו התביעה ומשטרת ישראל, להתקנת מצלמות סתר, לצורכי חקירה, בדומה להתקנת האזנות סתר, ועל המדינה לנהוג בפרשנות מרחיבה לאמור, על מנת שכל התשתית הנורמטיבית הצריכה לעניין תהיה מונחת בפני בית המשפט...".

עוד צוין, כי כל המידע הנזכר לעיל, יוגש לעיון בית המשפט בלבד, במעטפה סגורה, ולאחר בדיקתו, יחליט בית המשפט בדבר רלוונטיות החומר להגנת הנאשמים, למעט נייר העמדה שיועבר במישרין להגנה, כאשר לכל צד שמורות טענותיו.

יתר הטענות המקדמיות שעלו באותו דיון, נדחו בהעדר יכולת להכריע בהן, ללא ליבון ראיתי, תוך שמירת זכותם של הנאשמים להעלותם במועד הרלוונטי.

המדינה מבקשת שבית המשפט יעיין מחדש בהחלטה האמורה ויבטל את הצו שניתן המחייב אותה להניח את כל המידע הנוגע להתקנת המצלמות בלשכת הנאשם 1. היא הטעימה, כי לאחר שבחנה את עמדתה בשנית, בזיקה להערות בית המשפט בדיון והטענות שעלו, היא מצאה לנכון לחזור בה מכוונתה לבסס את הוכחת כתב האישום על הצילומים שנערכו בלשכת הנאשם 1.

משכך, אין לטעם המדינה עוד רלבנטיות לחשיפת החומרים הנוגעים למקור הנורמטיבי להתקנת המצלמות בלשכת הנאשם 1.

ב"כ הנאשם מתנגד לביטול הצו, על אף הצהרת המדינה כי לא תעשה שימוש בתוצרי צילומי הווידאו בלשכת הנאשם 1.

יתרה מכך, בשל מה שכונה כ"חשיפה מפתיעה של פעולות חקירה לא חוקיות מצד המדינה", עומד הסניגור ביתר שאת על כך שהחומרים ייחשפו על ידי בית המשפט, כפי שהורה בהחלטתו מיום 19/6/22 ויועברו להגנה.

לצורך ההכרעה, ביקש וקיבל בית המשפט קלסר ובו המידע והחומר מושא המחלוקת.

דין והכרעה:

לאחר העיון ושמיעת טענות הצדדים נחה דעתי, כי זולת תרשומות פנימיות אשר אינן מותרות בעיון והעתקה, יש להותיר את ההחלטה על כנה ולחשוף בפני ההגנה את המידע הנורמטיבי ששימש בסיס לפעולות החקירה הללו.

הכלל הבסיסי המעוגן בהוראת סעיף 74 לחסד"פ, הוא כי כל חומר החקירה, יעמוד לעיון הנאשם, זולת חומר החוסה תחת מטריית חיסיון המוכרת על פי הדין.

בנדוננו, בוצעו פעולות חקירה אשר כללו האזנת נפח אשר כללה העמדת עמדה אשר איפשרה הקלטה וצילום של המרחש בלשכת הנאשם 1. בעשותה כן, פעלה היחידה החוקרת, על פי צו שנתן בית המשפט המחוזי, אשר התיר את ביצוען של פעולות אלה.

החומר המבוקש, וטענות ההגנה, נוגעות בעיקר לבסיס הנורמטיבי, על פיו פנתה היחידה החוקרת לבית המשפט, ומכוח ביקשה וקיבלה צו באמצעותו הפיקה היחידה החוקרת את תוצרי הצילום בלשכת הנאשם.

חומר זה לא חוסה תחת מטריית חיסיון ולכן זכאית ההגנה לקבלו.

בהחלטה מושא העיון החוזר, בית המשפט חייב את המדינה לחשוף את החומר הזה, כמפורט בהחלטה שצוטטה לעיל.

לא מצאתי כי השתנו הנסיבות מאז ההחלטה, או צצה נסיבה חדשה, שבכוחה להטות את הכף, לעבר שינוי ההחלטה, בהסתייגות הבאה. צוין, על דעתה של המשיבה, גם אם הדברים לא קיבלו ביטוי מפורש בפרוטוקול הדיון, כי יוגש נייר עמדה עקרוני, אשר ישטח בפני בית המשפט וההגנה, את עמדתה העקרונית של המדינה באשר לסוגיית המקור הנורמטיבי לביצוע פעולות חקירה מסוג של האזנת נפח, הכוללת צילום חזותי, ברשות היחיד.

הואיל וחייב המדינה להגיש נייר עמדה עקרוני בסוגיה הושתת על הסכמתה, לא מצאתי לחייבה להגיש כזה מסמך. הטעם לכך, הוא שלא מדובר כלל ב"חומר חקירה", במובן סעיף 74 לחסד"פ, מה גם, שהמדינה הצהירה, כי היא לא תבקש להסתמך במשפט על תוצרי הצילום להוכחת עובדות כתב האישום; נייר העמדה משקף הבעת עמדה כללית עקרונית, בית המשפט זה בשבתו כערכאה דיונית-מבררת, עוסק בבירור העובדות של המקרה הקונקרטי שבפניו, והעמדה הכללית אינה מעלה או מורידה לצורך הכרעה.

הסוגיה העקרונית-רוחבית, תיוותר, אם כן, בצריך עיון לעת מצוא, וזאת מבלי לגרוע מזכותה של ההגנה לטעון כל טענת הגנה לטובת הנאשם הנוגעת לסוגיה זו.

בשולי הדברים אעיר, כפי שהערתי בדיון, כי מוכן אני להניח לטובת ההגנה, לצורך הדיון הזה, ומבלי לטעת מסמרות או לקבוע דבר בעניין, כי נוכח המצב הנורמטיבי, תוצרי "האזנת הסתר" החזותית, בלשכת הנאשם, הושגו שלא על פי סמכות מפורשת בחוק, ומוכן אני, רעיונית, לצורך כך, להניח שיוחל על תוצרים אלה, ההסדר הקבוע בסעיף 13 (א) (1) לחוק האזנת סתר, או כלל הפסילה הפסיקתית, כך שהתוצאה המשפטית תהיה, גריעת תוצרי הצילום החזותי שהושג בסתר, מסל ראיות התביעה. עדיין אין בכך כדי לחסום את התביעה מלהסתמך על תוצרי האזנות הסתר (אודיו), הנלווים לצילום, שלגביהם אין חולק, כי המצב החוקי-משפטי מאפשר הפקתם. אדגיש, כי קבילות הראיות תישמע ותידון כמובן במשפט גופו, והערה זו הינה רק לעניין נפקות חשיפת התשתית הנורמטיבית, עליה התבססו חומרי החקירה מושא החלטה זו.

סוף דבר, בקשת המדינה לעיון חוזר נדחית.

הנני מנסח לשם הבהירות והפשטות את צו הגילוי שניתן בהחלטה מושא הבקשה:

המדינה תחשוף את כל המידע הנורמטיבי אשר שימש את היחידה החוקרת כבסיס לביצוע האזנת נפח אשר כלל צילום חזותי בלשכת הנאשם 1, למעט תרשומות פנימיות-תוך משרדיות שאינן מותרות לחשיפה וגילוי לפי הדין.

הקלסר והחומר שמסרה התביעה לשופט, יוחזרו ידנית לנציג היחידה החוקרת/התביעה.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ג, 01 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.